

ἐν τῇ ἡμερᾷ δὲ ἀδελφθεῖσαν ἰδεάν τῆς ἀναπτύξεως πασῶν τῶν ζώϊκων καὶ φυτικῶν μορφῶν ἐξ ὀλίγων ἀρχικῶν τύπων, ἰδεάν, ἐφ' ἧς καὶ οἱ ἐπόμενοι αἰῶνες ἐπὶ μακρὸν χρόνον θέλουσιν ἐνασχοληθῇ. Κατὰ τὸ μακρὸν τοῦτο διάστημα τῶν ἑτῶν ἀπὸ τοῦ 1812 διήγαγεν ὁ Δάρβιν καταγινόμενος ἐν Down περὶ τὴν πειραματικὴν κατ' ἐκλογὴν ἀνατροφὴν τῶν ζώων καὶ περὶ τὴν κατ' ἐκλογὴν θεραπείαν τῶν φυτῶν, πειραματίζων καὶ διαρυσνὼν ἐπὶ τῆς γενετικῆς τῶν ἐνοργάνων ὄντων παραγωγῆς, ἐπὶ τῆς μεταβλητικότητος καὶ διαίτητος τῶν διαφορετικῶν ὁργανώσεων, ὅπως ἰδούσῃ τὴν βάσιν τῆς θεωρίας τῆς ὁργανικῆς ἀναπτύξεως διὰ τῆς ἰδίας θεωρίας τῆς οὐλομῆς, ἥτις τῆς σημασίας ἣν ἔχει ἡ φυσικὴ κατ' ἐκλογὴν ἀνατροφὴ τῶν ὄντων ἐν τῷ συναγωνισμῷ ἀπασῶν τῶν ὁργανώσεων. Εἰργάσθη δὲ μετὰ καταπληκτικῆς ἐνεργείας καὶ εὐσυνειδήσιας, ἐν καὶ μόνον ὑψηλὸν τέλος ἔχων πρὸ ὀφθαλμῶν, τὴν ἐπιστημονικὴν ἀληθειαν. Οὕτω διήγαγε τὸν ἀπλοῦν αὐτοῦ βίον ὁ μέγας ἀνὴρ, καὶ οὕτω μέχρι τοῦ θανάτου τοῦ διετέλεσαν ἐρυσνῶν. Προσθέσωμεν δὲ ὅτι ἀπὸ νεότητος εὐρίσκατο εἰς τὴν εὐτυχίᾳ ὅσιν ἂν ἀφαιροῖ ὅλον ἐκ αὐτοῦ καθ' ἑκάστην εἰς τὴν σπουδὴν, ὅπ' οὐδενὸς παρισπώμενος κωλύματος ἢ φροντίδος οἰκογενειακῆς, ἅτε ἱκανὸς εὐποροῦν. Τὸ εἶδος τῆς μορφῆς αὐτοῦ ἔχει τι τὸ ἐπιβάλλον. Μικρὸν λευκὸν γένειον, ἀσυνήθης κυρτότης τοῦ κρανίου, μέτωπον προέχον διηυλακωμένον ὑπὸ τῶν βλαβερῶν αὐλάκων τῶν σκέψεων, δασεῖαι λευκαὶ τρίχες ὀφρύων, σιαῶσαι τοὺς ἰανθὰς βραχέως κεισσομένους ὀφθαλμούς, ὑποδεικνύουσιν ἰδιόζουσαν ἐπαγωγὴν σπουδαίωτα. Καταπληκτικὴ δ' ὑπῆρξεν ἡ ἐπιστημονικὴ αὐτοῦ δραστηριότης. Ὀλίγοις περὶ τοῦτο εἰρησυχάζοντες ἐπὶ τὸς ὅσους ἐπιστημονικοὺς πεδίου καὶ μεθ' ὁμοῦς ἐπιτυχίας. Ὁ Δάρβιν, ὡς γνωστόν, ὑπῆρξεν ὁ δημιουργὸς τῆς πολυκρότου θεωρίας «Περὶ ἐξελίξεως τῶν ὄντων», δι' ἧς ἔταμε νέας ὁδοὺς ἐπιστημονικῆς ἐρευνῆς τῆς φύσεως, ἐπενεγκὼν ἀληθῆ ἐπανάστασιν ἐν τῇ ἐπιστῇ καὶ γενόμενος ὁ θεμελιωτὴς νέας σχολῆς, ἀπ' αὐτοῦ λαβούσης τὸ ὄνομα. Τὸ σύγγραμμα αὐτοῦ, «Περὶ τῆς ἀρχῆς τῶν εἰδῶν», δι' οὗ τὸ πρῶτον ἐκῆρυξε τὰς ἐπιστημονικὰς ταύτας ἀρχάς, ἐκδοθὲν ἐν Λονδίῳ τῷ 1859 ἐγένετο ἐν τῷ ἅμᾳ πασίγνωστον διὰ τὸν μέγαν κλονισμόν, ὃν ἐνεργεῖ εἰς τὰς φυσικὰς ἐπιστήμας. Πυρὴν τῶν ἰδεῶν τοῦ συγγραμματος τούτου ἦτο ὁ ἔξης: Πάντα τὰ ὄντα, ζῷα τε καὶ φυτὰ, διὰ τοῦ ἀγῶνος αὐτῶν πρὸς ὑπάρξιν καὶ διὰ τῆς ἰδιότητος τοῦ προσαρμύζεσθαι ἐκάστοτε εἰς ἔξωθεν ἐπ' αὐτῶν ἐνεργοῦσας ἐπιδράσεις, ἀλλοιοῦνται καὶ μεταβάλλονται εἰς τὸ διάστημα τῶν αἰώνων, μεταπίπτοντα ἀπὸ τῆς μίαις μορφῆς εἰς τὴν ἄλλην. Πᾶσαι αἱ μορφαὶ τῶν ὄντων αἱ ὑπαρχομένης εἰς τὴν αὐτὴν κλάσιν, τάξιν κτλ. εἰσὶν ὁμαιμοί, συγγενεῖς ἐξ αἱμάτων, ἅτε ἀναπτύχθησιν αἱ μὲν ἀπὸ τῶν δέ. Πᾶσαι δὲ αἱ ὁμοῖαι μορφαὶ κατὰ τοὺς οὐσιώδεις αὐτῶν χαρακτηρισμοὺς εἰσὶ καὶ ἀληθῶς συγγενεῖς. Ἐκτοτε ἐδημοσίευσεν πλῆθος ὄλων συγγραμμάτων σπουδαιότητων, ἅτινα ἐπὶ μᾶλλον καὶ μᾶλλον ἐκταταῖωσαν τὴν φήμην αὐτοῦ καὶ τὴν ἐπιστημονικὴν ἐποχὴν καὶ προσέπορεύσαν αὐτῷ πλείους καὶ ἐνθουσιώδεις ὁπαδοὺς ἀνὰ πᾶσαν τὴν Εὐρώπην. Ἡ ἀκμάτης δ' αὐτοῦ δραστηριότης διήρκει μέχρι τῶν τελευταίων του ἡμερῶν, διότι πρὸ οὐ πολλοῦ ἔτι ἐξέδιδε σπουδαιότατον ἔργον περὶ τοῦ βίου τῶν σκυλῶν, οὗ τὰ περίεργα ἐξαγόμενα καὶ ἐδημοσίευσεν ἐν τῇ «Ἐστία».

Περὶ τῶν ἔργων τοῦ Δάρβιν ἐδημοσιεύθησαν ἄλλοις ἐν τῇ «Ἐστία» μελέται τινές, περὶ τῶν τελευταίων δ' αὐτοῦ ἐργασίων θέλομεν δημοσιεύσαι εἰς προσεχῆς φύλλον πραγματεῖαν τοῦ ἐν Γερμανίᾳ συνεργάτου ἡμῶν Ξενοφάνους.

ΒΙΒΛΙΑ

2543. «Ἐστία». Ἐκδόδοται κατὰ κυριακὴν. Ἔτος Ζ'. Τόμος ΙΓ'. 18 Ἀπριλίου 1882. Ἀριθ. 329 (277). Λεπτὰ 25. Ἀθήνησι, γραφεῖον τῆς «Ἐστίας», ὁδὸς Σταδίου, ἀριθ. 6. 4^{ον}, σελ. 16. Περιεχόμενα: Ἀθηναῖς (ἱστορικὸν διήγημα Φερδ. Γρηγορίου. Μετάφρ. Σπ. Π. Λάμπρου).—Περὶ στενογραφίας ὑπὸ Α. Μηλιαράκη.—Γάμος ἐξ ἔρωτος (Διήγημα).—Τὰ σχολιακὰ Ταμειετήρια.—Ἡ ὑστερὴν ματιὰ τῆς (ποίησις) ὑπὸ Κ. Παλαμᾶ.—Δάνειον πνεῦμα.—Ἀληθείαι.—Σημειώσεις.—Υγιεινὴ (ἀποτελέσματα ἐμβολιασμοῦ).

ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΕΞ ΕΛΛΑΔΟΣ

[15 Ἀπριλίου (Πέμπτη) 1882].

Κατὰ τὴν γενομένην τὴν παρελθούσαν Δευτέραν πρώτῃ συνεδρίᾳ ἐν τῇ βουλῇ, μετὰ τὰς διακοπὰς, ἐψηφίσθη δι' ἀναστάσεως πρότασις τῆς ὑποβληθεῖσα ὑπὸ τοῦ κ. Δραγοῦμη ἀποδοκιμάζουσα τὴν πολιτικὴν τοῦ προκατόχου ὑπουργείου καὶ ἔχουσα ὡς ἔξης: «Ἡ βουλὴ μετὰ τὰς γενομένας συζητήσεις περὶ τῶν πεπραγμένων ὑπὸ τοῦ παρόντος ὑπουργείου, ἀποκρύπτει ὡς καιρίως ζημιώσαντες τὸν ἑλληνισμόν τὴν ἐν τῷ ἔθνικῳ ζητήματι πορείαν τοῦ ὑπουργείου κείνου, ἀθετήσαντος ἐπισήμους πρὸς τὴν βουλὴν ἐπαγγελίας, καὶ ἀποδοκιμάζει τὴν πολιτείαν αὐτοῦ, παραθάντος συνταγματικῶς ὑποχρεώσεως». —Τῇ 22 Ἀπριλίου τελεσθῆναι ἐπισήμως τὰ ἐγκρίνια τῆς θεωρήσεως τοῦ ἱσθμοῦ τῆς Κορίνθου, τὴν δὲ 23 τὰ ἐγκρίνια τῶν ἱπποσιδηροδρόμων ἐνταῦθα, τὰ ὅποια ὁμοῦς δὲν ὄντα ἐπὶ ἐπίσημα, τοῦτον γενησόμενον κατὰ τὴν ἐποχὴν τῶν Λουτρῶν. —Ἐν τῷ προῦπολογισμῷ ἱσημειώθη δαπάνη ἐκ δραχμῶν 150,000 δι' ἐξόδα καὶ ἀντιμισθίαν τῶν κληρονομημένων διὰ τὸν στρατὸν ξένων ἀξιωματικῶν. —Κατὰ τὴν γαλλικὴν «Ἐφημερίδα Ἀθηνῶν» ἡ γενικὴ διεύθυνσις τῶν βαλγικῶν ταχυδρομείων ἐξελέξατο ἡδὴ ἓνα τῶν ἀνωτέρων τῆς ὑπαλλήλων, ὅστις θὰ ἔλθῃ ἐνταῦθα ὡς σύμβουλος τῆς γενικῆς διεύθυνσεως τῶν ἑλληνικῶν ταχυδρομείων. Εἶνε δὲ οὗτος ὁ κ. Πιεράρ, ἡδὴ ἐπιθεωρητὴς τῆς κεντρικῆς ἐν Βελγίῳ τοιαύτης ὑπηρεσίας. —Ἐδημοσιεύθη τὸ καταστατικὸν τῆς «Προνομίουχοῦ Τραπεζῆς Ἡπειροθεσσαλίας», ἥτις τάχιστα θέλει συστήσῃ τὸ κεντρικὸν αὐτῆς κατὰστημα ἐν Βώλῃ, ὀφείλουσα νὰ ἰδρῶσιν ἐντὸς διετίας ὑποκαταστήματα ἐν Ἀργεῖ, ἐν Λαρίσσει καὶ Τρικκαλίοις. —Ἡ ἀνώνυμος Ἐταιρία τῶν δημοσίων καὶ δημοτικῶν ἔργων ἐν Ἀθῇναις, ἡ προσφάτως ἰδρυθεῖσα μετοχικὸν κεφάλαιον 5,000,000 δραχμῶν προεδρευομένη διὰ παρὰ τοῦ κ. Εὐθυμίου Κεραχιά, ἐπέβαλε τὴν πρότασιν εἰς τὸν Δῆμαρχον Ἀθηναίων, ὅπως ἀναλάβῃ αὐτὴ τὴν ἔδρυσιν σφαγείου ἐν Ἀθῇναις ἐπαρκοῦς κατεσκευασμένου κατὰ τὰ τελευταῖα τῶν ἐν Εὐρώπῃ πρότυπα καὶ διοικηθησόμενον οὕτως, ὥστε ἡ σφαγὴ τῶν ζώων μὴ ἀποβαίνει ἐστία μολύσματος καὶ ἐπαπειλὴ τὴν υγιείαν τῆς πόλεως. —Συνέστη ἀνώνυμος μετοχικὴ ἑταιρία ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν «Ἀνθρακωρυχεῖα Κῦμης».

ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΑ ΚΑΙ ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ

1648.

Καίτοι, ἵνα γεννηθῶ κι' ὅ,τι με λέγουν γένω.

Φοῖνεξ δὲν εἶμαι—προσοχή!

Δὲν εἶμαι οὔτε ἡ ψυχὴ,

Ἄν καὶ γεννώμαι εἰς τὴν γῆν κ' εἰς οὐρανούς πηγαίνω.

1649.

Καθυποτάσσω καὶ λαοὺς καὶ βασιλεῖς συγχρόνως

Ἄλλ' ἂν ἀναγραμματισθῶ, ἐναπομένω μόνος.

ΔΥΣΕΙΣ

1644.

Τι μὴ

1648.

Τὸ ὄνομα

1646.

Διονυσίδης (ποιητὴς ἀρχαῖος).

1647.

Κ Ο Ρ Η
Ο Ν Ο Σ
Ρ Ο Ι Α
Η Σ Α Υ